

चक्रं त्रिविधं भवति । चक्रमष्टाभिरारैरुत्तमं, षडारं मध्यमं चतुर्भिरारैः सम्यग्मध्यमं भवति । तत्र श्लोकः । षडारसुत्तमं चक्रं षडारं मध्यमं भवेत् । लघुचक्रं चतुरारं स्यादिति चक्रं भवेत्त्रिविधं । द्वादशपलसुत्तममेकादशपलं मध्यमं दशपलमधमं चेति बालानाम् । अवालानां पञ्चाशत्पलसुत्तमं चत्वारिंशत्पलं मध्यमं त्रिंशत्पलं कनिष्ठमिति । तथा षट्पाङ्गुलसुत्तमं सप्ताङ्गुलं मध्यममधमं षडङ्गुलं भवति बालानाम्, अवालानान्तु षोडशाङ्गुलसुत्तमं चतुर्दशाङ्गुलं मध्यममधमं द्वादशाङ्गुलं भवति । तत्र श्लोकौ । द्वादशैकादशदशपलानि क्रमशः शिशोः । अवालस्य द्विरष्टौ स्युर्द्विसप्त द्वादशार्धं च । बालानां त्रिविधं चक्रमष्टसप्तषडङ्गुलम् । षोडशाङ्गुलमन्येषां द्विहीने मध्यमाधमे । त्रिविधं चतुर्दशाङ्गुलमाद्य द्विहीनं मध्यमं कनिष्ठं वेति । तत्र त्र्यङ्गुला संख्यायसमयो प्रथमा नेमिः । सार्द्धद्व्यङ्गुला मध्यमा नेमिर्द्व्यङ्गुला त कनिष्ठा नेमिः सातु मध्यमपरिमण्डला नेमिर्भिर्विन्मताभिः स्यात् मणिरत्नालङ्कृता स्युलमूला या नेमिः सा चक्रं पूजिता भवति । तत्र सैकां शिल्पिर्भिर्विचित्रमनेकविधसंस्थानमतिमनोहरं चक्रं कर्तव्यमग्रं सुधारवत्तं कुर्वीत ।

विष्णुचक्रलक्षणन्तु हारभ० ४३० । “द्वादशारन्तु षट्कोणं वलयतपसयुतम् । चक्रं स्यादक्षिणावर्तः शङ्खचक्रोहरेः कृतः”

तन्मोक्तं भैरवीचक्रं च तत्त्वचक्रत्वेन प्रसिद्धम् तत्र च निष्कामाणामधिकारः । रुद्रयामलोके चक्रपञ्चके तु सकामानाम् यथाह चक्रं पञ्चविधं प्रोक्तं तत्त्वं तु रुद्रयामले । विधिना पूजिते चक्रे सौख्यमोक्षफलं लभेत । महाचक्रं राजचक्रं दिव्यचक्रं तथाऽपरम् । वीरचक्रम् चतुर्धनुं पशुचक्रञ्च पञ्चभुजम् । राजचक्रं राज्यदं स्यान्महाचक्रं तु मोक्षदम् । देवलटं देवचक्रं वीरचक्रं तु सद्भिदम् । पशुचक्रं तु दारिद्र्यप्रशोकदुःखामयप्रदम् । कापट्ये दक्षिणाहीने सर्वचक्रन्तु निष्फलम् । सकामाश्चैव निष्कामाद्विधिधामुषि मानवाः । लुहाशयाः कामिनो ये तेषामन्वाधिकारिता । ब्रह्मज्ञानाय तु प्रोक्तं भैरवीचक्रसुत्तमम् । ब्रह्मज्ञानयुतानां तु तत्त्वचक्रेऽधिकारिता । महानिर्वाणे च “नावाधिकारः सर्वेषां ब्रह्मज्ञानं साधकान् विना । परब्रह्मोपासकाये ब्रह्मज्ञः ब्रह्मतत्पराः । शुद्धान्तःकरणाः शान्ताः सर्व-

प्राणिहिते रताः । निर्विकारा निर्विकल्पा दयाशीलाह-द्व्रताः । सत्यसङ्कल्पा ब्राह्मप्रास्तात्वाधिकारिणः । ब्रह्मभावेन तत्त्वज्ञा ये पश्यन्ति चराचरम् । तेषां तत्त्वत्वदां पुंसां तत्त्वचक्रेऽधिकारिता । सर्वब्रह्ममयो भावचक्रेऽस्मिन् तत्त्वसंज्ञके । येषासुपद्यते देयि । त एव तत्त्वचक्रिणः” । क्व सर्वत्र चक्रारेण साधकैरुप-वेशनात् चक्रत्वम् । चक्रादुपानञ्च श्यमारहस्यादौ दृश्य-म् । योगोपयोगितया देहस्यमूलाधारादिचक्रनिरूपणाय इडादिनाडीनिवेशनोक्तिपूर्विका चक्रमेदोक्तिः तन्वमात्रे “गौतम उवाच । देवर्षे ! योगयुक्तानां योगानुभवदर्शक ! । सांख्ययोगविशेषज्ञ । कर्म्मयोगनिषेधक ! विना योगं न सिध्येतु कुण्डलीचङ्क्रमसः प्रभो ! । मूलपटुं कुण्डलिनीं यावेच्छिद्रायिता प्रभो ! । तावत् किञ्चन सिध्येत मन्त्रयन्त्रार्चनादिकम् । जागर्ति यदि सा देवी बद्धभिः पुण्यसञ्चयैः । तदा प्रसादमायाति मन्त्रयन्त्रार्चनादयः । शिवबहिहरेल्लोके षडैश्वर्यसमन्वितः । योगयोगाङ्गवेनुस-क्तिर्म्मन्त्रसिद्धिरनुत्तमा । सिद्धे मन्त्रे परावाप्तिरिति शास्त्रेषु निर्णयः । तस्मात् कार्यं परं योगं कथयस्व सुनीचर ! । कृतात्मा येन विहरेत् स्वर्गे मलै रसातले । जीवन्मुक्तश्च देहान्ते निर्वाणपदमाप्नुयात् । नारद उवाच । कथयामि तव स्नेहायोगयोग्योऽसि गौतम ! । संसारोत्तरणे युक्तियोगशब्देन कथ्यते । ऐक्यं जीवात्मनोराज्ययोगं योगविशारदाः । तव स्नेहात् समाख्यास्ते योगविप्रेकरास्त्वमे । कामकोषलोभमोहमदमा-तृस्यसंज्ञकाः । योगाङ्गैरेभिर्निर्जित्य योगिनोयो-गमाप्नुयुः । यमनियमावासनप्राणापानौ ततः परम् । प्रत्याहारं धारणाख्यं ध्यानं सार्द्धं समाधिना । योगाङ्गान्याङ्गरेतानि योगिनां योगसाधने” । “यमाद-यस्तु । “अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयाऽऽर्जवम् । क्षमा धृतिर्मित्ताहारः शौचञ्चेति यमा दश । तपः सन्तोषमास्तिक्यं दानं देवस्य पूजनम् । सिद्धान्तप्रवणञ्चैव क्षोभंति य जपोद्धतम् । दृष्टे नित्यमाः प्रोक्ता योगशास्त्र-विशारदैः” व्यासनानि प्रोक्तानि । “इडयाकपरेद्वायुं वायुं षोडशमात्रया । धारयेत् पूरितं योगी चतुःपञ्चा-त मात्रया । सुषुम्णा मध्यगं सत्यगद्वात्रिंशत्मात्रया शनः । नाड्या पिङ्गलाया चैव रेचयेद्द्वयोर्गवित्तनः । प्राणायाममिदमनुयुगं योगशास्त्रविशारदाः । भूयो भूयः-क्रमात्तस्य व्यत्यासेन क्रमादरेत् । आलाहचक्रमेवै-